

Nr 55

Av herr **Senander m. fl.**, *angående full jämställdhet mellan invalidpensionärer och ålderspensionärer.*

Enligt gällande bestämmelser rörande folkpensioneringen är pensionerna för invaliderna (förtidspensionärerna) inkomstprövade med ett grundbelopp av 200 kronor, som utgår till samtliga invalider. Den kommunistiska riksdagsgruppen har tidigare motionerat i syfte att ernå jämställdhet mellan invalidpensionärer och ålderspensionärer, men utan resultat.

Vi anser alltså att den orättvisa mot invaliderna, som uppstår genom nämnda kategoriklyvning, bör elimineras. Varje fall av invaliditet måste enligt vår mening betraktas och behandlas som ett katastroffall. Det är därvidlag inte enbart fråga om att ta hänsyn till förlusten eller inskränkningen av arbetsförmågan. Invaliditeten är i och för sig en fruktansvärd olycka i en människas liv och försätter henne i en belägenhet, som i olika avseenden skiljer henne från de friska människorna. I stället för att sättas i en undantagsställning till det sämre, borde invaliderna beredas extra förmåner, ägnade att lätta deras beklagansvärda tillvaro.

Denna principiella inställning har redan knätsatts, om än i begränsad utsträckning, i folkpensionslagen. En var som före 60 års ålder förlorat sin ledsyn erhåller utan inkomstprövning 1 000 kronor per år. Blindtillägget är en extra förmån, som tillkommit för att underlätta tillvaron för dem som drabbats av invaliditet genom blindhet.

Det är därför så mycket mer oförståeligt att inkomstprövningen ännu upprätthålles, när det gäller invaliditetspensionärerna. Medan en ensamstående ålderspensionär *utan inkomstprövning* erhåller en pension av 2 050 kronor om året, är för en invalid endast 200 kronor om året befriade från inkomstprövning. Det finns inga sakliga skäl att åberopa för bibehållandet av denna skillnad till det sämre för de olyckliga människor, som drabbats av invaliditet. Det är ett rimligt krav att de åtminstone jämställs med ålderspensionärerna.

På ovanstående grunder hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t anhåller om förslag snarast möjligt i syfte att åstadkomma full jämställdhet mellan invalidpensionärer och ålderspensionärer.

Stockholm den 21 januari 1957

Knut Senander

H. Hagberg

Helmer Holmberg